

Waldemar Stronka – *Starszy Konsultant DCF Dotacje – Consulting – Finanse Sp. z o.o.*

Dariusz Stronka – *Główny Doradca Ekonomiczno-Finansowy
DCF Dotacje – Consulting – Finanse Sp. z o.o.*

Produkty finansowe w finansowaniu przedsiębiorstw

Zdecydowana większość przedsiębiorstw staje w obliczu wyboru źródeł finansowania. Najpopularniejszymi grupami produktów finansowych wykorzystywanych przy pozyskiwaniu finansowania są kredyty bankowe i leasingi. W ich ramach występuje podział na zróżnicowane rodzaje, a świadomość różnic między nimi pomaga podjąć korzystniejszą w danej sytuacji decyzję. Na rynku spotyka się także inne – rzadziej wykorzystywane w praktyce – produkty finansowe. Ich pominięcie na etapie dokonywania wyboru, nierzadko prowadzi do decyzji znacznie odbiegających od optymalnych. Tematyka niniejszego artykułu jest bardzo szeroka, gdyż nawet porównanie różnych ofert tego samego produktu finansowego może być zadaniem złożonym. Celem autorów jest zwięzłe i przystępne omówienie dostępnych przedsiębiorstwom możliwości na polskim rynku, zwracając uwagę na ich względne wady i zalety oraz dopasowanie do określonych sytuacji.

1. Kredyt bankowy i pożyczka

Kredyty bankowe są najczęściej wykorzystywanym źródłem finansowania firm. Na podstawie umowy kredytowej bank udostępnia ustaloną kwotę na określonych warunkach. W zamian przedsiębiorstwo zobowiązane jest, poza zwrotem pożyczonej sumy, do przekazania bankowi należnego mu wynagrodzenia w formie odsetek oraz prowizji. Odsetki i prowizje zostają zaliczone przez przedsiębiorstwo do kosztów finansowych, czyli występuje efekt tarczy podatkowej (...).

2. Leasing

Poza kredytami, najpopularniejszą formą finansowania jest leasing. Polega on zasadniczo na tym, iż jedna ze stron (leasingodawca) oddaje drugiej stronie (leasingobiorcy) w użytkowanie

pewne dobro w zamian za opłaty ratalne. Po upływie okresy umowy, leasingobiorca ma możliwość nabycia przedmiotu leasingu za stosunkowo niewielką kwotę.

W ramach leasingu można wyróżnić dwa rodzaje: operacyjny i finansowy. Różnica dotyczy tego, kto dokonuje amortyzacji środka trwałego będącego przedmiotem umowy. W leasingu operacyjnym odpisów amortyzacyjnych dokonuje leasingodawca, a w finansowym – leasingobiorca. W Polsce zdecydowana większość umów leasingowych dotyczy leasingu operacyjnego. Wynika to z uregulowań podatkowych (...).

3. Faktoring

Znacznie rzadziej wykorzystywanym produktem od kredytu i leasingu jest faktoring. Faktoring polega przede wszystkim na wykupie przez faktora wierzytelności handlowych faktoranta. Faktor świadczy też zazwyczaj usługi dodatkowe w postaci prowadzenia rozliczeń wierzytelności, ich monitorowania czy windykacji. Wynagrodzenie faktora może przyjąć formę dyskonta. Zakup odbywa się wtedy po cenie niższej niż nominalna wartość nabywanych wierzytelności, a całość środków pieniężnych jest przekazywana od razu do faktoranta. Inną formą jest faktoring zaliczkowy, gdzie część wartości brutto faktur (np. 80%) minus prowizja przesyłana jest faktorantowi od razu, a reszta minus prowizja po uregulowaniu należności (...).

4. Obsługa emisji obligacji

Wciąż niezbyt popularnym w naszym kraju, źródłem pozyskiwania kapitału obcego przez spółki są obligacje korporacyjne. Te instrumenty finansowe mogą być emitowane nie tylko przez spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne, ale także przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

Charakter niniejszego artykułu wyklucza dogłębną analizę porównawczą między finansowaniem kapitałem obcym a własnym. Warto zwrócić uwagę na kilka wyróżniających cech kapitału własnego. Akcjonariusze, w przeciwieństwie do wierzycieli, nie mają prawa domagać się wypłaty odsetek czy zwrotu zainwestowanych środków. Emisja akcji nie tylko nie zwiększa ryzyka niewypłacalności spółki – jak dzieje się przy wzroście zadłużenia – ale nawet poprawia przyszłą zdolność kredytową. Emisje akcji są szczególnie korzystne

w sytuacji dobrej koniunktury na giełdzie (hossy), gdy za stosunkowo niewielki udział we własności można pozyskać wysoką wartość kapitału.

Naturalnie, w wyniku pozyskania nowych akcjonariuszy, występuje rozwodnienie własności, czyli zmniejsza się udział dotychczasowych akcjonariuszy. W przeciwieństwie do opłat za korzystanie z kapitału obcego (prowizji i odsetek), wypłaty dywidend nie są wliczane w koszty, a zatem nie generują efektu tarczy podatkowej.

Całość artykułu opublikowano w czasopiśmie
Finanse + Controlling, nr 45/2016